

Na jutrovem.

(Potopisne in narodopisne črtice. — Spisal dr. Fr. L.)

Za marsikaterega potovalca je pa glavna stvar, da se v ptujini zabava. Tudi tisti, ki si želi zabave, ne pogreša v Kajiri ničesar, če ima le dovolj zlatov v žepu. Nikakor nisem šel zaradi zabave v Kajiro, vendar sem se zabaval tu pa tam in ob raznih prilikah. Še sedaj mi delajo prijetno zabavo ti spomini, zato mislim, da se bode zabaval tudi dragi bralec, ako mu povem kaj iz Kajirskega življenja.

Da se dobro zabavaš, treba ti je najprej prostosti; treba, da ti odleže vsakdanje breme in se razklenejo vsakdanje vezi. Kadar čutiš, kako te veže in stiska veriga raznih skrbij, opravil, težav, ozirov, pomislekov, tedaj nisi za zabavo. Ta prostost pa ne sme biti razbrzdanost, v kateri bi se nič ne zmenil za božje in človeške postave. Grešna zabava ni nikakor prava zabava, za-

¹⁾ Naglaša se to ime: Kájira.

VII. Zabave v Kajiri.

ajira ¹⁾ je sicer daleč od nas, vendar je vredno truda in denarja, da si ogledaš to glavno egiptovsko mesto. Vsak popotnik najde tukaj kako stvar, ki mu ugaja ali ga zanima. Kdor vidi rad veliko ljudij, najde jih tukaj obilo in od vseh krajev sveta; kdor gleda rad velike hiše ali stavbe, dobi jih tukaj vsake vrste; kdor se rad veseli v prijetnih vrtovih, temu je vseč v javnem vrtu Ezbekije; kdor želi preiskovati starine, dobi jih blizu mesta toliko, kolikor nikjer drugodi.

kaj greh je notranji smrtni črv ali pogubni ogenj v srcu, ki ne razveseljuje, ampak trpinči. Kar pa ni grešno ali nespodobno, to naj si človek prosto izbira za zabavo; ta prostost je najprej potrebna za veselje. Zato gremo tako radi iz mesta v prosto naravo. Ne bi rad, da bi me kdo napačno umeval. Vsakdo je dolžan živeti po svoji veri in po svojem stanu. Zraven teh dolžnostij je pa še sto drugih navad, šeg, običajev, ozirov, razmer, okoliščin, ki te doma vežejo, kakor pajčevina veže ubogo muho. Recimo, da bi hotel jaz kdaj po Ljubljani jahati na konju: ljudje bi postajali, stikali bi glave in govorili drugi dan samo o najnovejšem jahalcu. Kaj pa, če bi jahal na oslu! To vam bi bil dogodek, kakoršnega ni v petdesetih letih v Ljubljani. Ali pa, če bi se vsedel na dvokoleselj in zdrčal po Ljubljanskih ulicah: to bi bilo grozovito! In vendar ni ne prvo, ne drugo,